

SLOVENSKI NAROD.

Izbeja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiskopne petitive po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Položaj.

Na Dunaju, 27. novembra.

V soboto je imel ministerski svet sejo, v kateri se je posvetoval o parlamentarnem položaju, kateri se je zadnje dni nekoliko premenil.

Vlada je upala, da konča nagodbeni odsek posvetovanja o trgovinski in carinski pogodbi vsaj do cesarjevega jubileja, tako da bi mogla priti ta predlogu takoj v prvi seji meseca decembra v plenumu na razpravo in bi mogla biti še pravočasno rešena, kar bi bilo za vlado velik moralen uspeh.

To upanje se ni izpolnilo. Posvetovanja v odseku kar ne morejo naprej, ker jih nemška opozicija zadržuje z dolgimi govori. Tiha obstrukcija funkcionira izborna. Kako, se je pokazalo v zadnji odseku seji. V tej je baron Schwägel razpravljal o reji prešičev v Šleziji tako obširno, tako vsestransko in temeljito, da bi njegov govor rabil lahko kot učna knjiga na kmetijski visoki šoli, dočim je poslanec Peschka razpravljal o bedi kmetijstva in premlel vse to, kar se je tekom zadnjih desetih let o tej stvari povedalo, povrh pa ponovil skoro dobesedno svoj lastni govor, kateri je imel predlanskim v zbornici in kateri je zabeležen v stenografičnem zapisniku.

V tem, ko se tako na jedni strani zavlačujejo razprave v nagodbenem odseku in sicer z očitnim namenom, preprečiti, da bi prišla nagodba pravočasno v zbornico, se delajo na drugi strani priprave za obnovitev očitne obstrukcije. Kdaj se zopet začne še ni gotovo, a da se začne, o tem ni dvoma. Nemški nacionalci so povsem formalno sklenili, da se zopet lotijo obstrukcije in so o tem obvestili tudi druge nemške stranke. Nemški nacionalci hočejo samo dopustiti, da se dožene razprava o regulaciji plač državnih slug, o trgovinski pogodbi z Japonsko in k večjemu še o lokalnih železnicah, razen tega pa nečejo dopustiti nobene razprave, absolutno nobene, zlasti pa hočejo, kakor je povedal poslanec Prade svojim liberškim volilecem, nemudoma začeti najbrezobzirnejšo obstrukcijo, ako bi prišla katera nagodbena predloga v zbornico.

Za povod in opravičenje obnovljene obstrukcije

hočejo Nemci porabiti češke postulate, ker menda uvidevajo, da bi bilo vendar nekam čudno, ako bi le radi jezikovnih naredb zopet začeli prejšnjo radikalno taktiko, in so v ta namen tudi vložili po dr. Hohenburgerju posebno interpelacijo, češ, ako vlada nanjo ne odgovori, bo to vzrok vznemirjenju in obstrukciji, če pa odgovori, bodo radi odgovora vznemirjeni in začno obstrukcijo.

Obstrukcija je torej na vsak način zagotovljena, ker na to pač ni misliti, da bi nemški nacionalci svoj sklep preklicali, a gotovo je tudi, da ne bo dolgo trajala. Obziri, katere je vlada doslej zaradi cesarjevega jubileja imela, odpadejo sedaj in vlada se bo morala odločiti na energičen in brezobziren korak proti obstrukcionistom ali pa pred njo kapitulirati. Notranjepolitična kriza, ki traja zdaj celo leto, se mora že jedenkrat rešiti, saj silijo vse razmere na to, da se položaj definitivno razbistri in je prav radi tega gotovo, da bodo cesarjevemu vladarskemu jubileju sledeči dnovi velike važnosti.

Učiteljsko gmotno stanje na Goriškem.

S Tolminskega.

Mnogo let so nas odlašali zaradi slabih letin, potem se nas je mamilo in motilo več let s zemljiško-obveznim ali zemljiško-odkupnim davkom, češ ta davek 8%, odpade deželi leta 1895. in isti se obrne na izboljšanje učiteljskih plač. To so povdarjali in nas zagotavljali na naše prošnje, spomenice in deputacije gg. poslanci izza časa vodstva g. viteza dr. Josipa Tonklija. Večkrat smo učitelji vprašali in prosili za izboljšanje tudi na političnih shodih, a večkrat nam je g. vitez zagotavljal, da se nam bodo leta 1895. plače prav gotovo izboljšale, ker se v ta namen obrne onih 8% zemljiško-odkupnega davka, da ne bode dežela tako nič občutila. Tega mamila so se poprijeli tudi novoizvoljeni gg. poslanci. Zemljiško-odkupni davek je dežela res poplačala leta 1895., a o izboljšanju učiteljskih plač ni hotel nobeden nič več slišati! Šlo je leto 1895. že davno v večnost, pustivši nas reveže na cedilu. Molčali in trpeli smo pomanjkanja zaradi posebnega spoštovanja, udanosti in ljubezni do naših

novoizvoljenih gg. poslancev. A že tri leta traja stara pesem. Mami in slepiti nas bi hotela cenjena „Soča“ trdeč in povdarjajoč, da so gg. poslanci zapustili dež. zbor zaradi deželnega šolskega zaloga, in zaradi šolskega zaloga so se razbila zadnja pogajanja itd. Se vé, tako kaže zdaj povdarjati nasproti učiteljskemu gibanju za eksistenco. Ali meni cenjena „Soča“, da smo učitelji v žalju, da ne vidimo in ne slišimo ničesar, ali misli, da ne opazujemo in ne sledimo dogodkom v deželi? Mi nečemo sicer nobenemu nič očitati, navajamo le postavo, številke, citate in fakta in tako bi lahko naveli cele strani cenj. „Soče“ iz prejšnjega leta, zakaj so zapustili gg. poslanci deželni zbor in do sedaj ni še povedala, zakaj so se prav za prav razbila zadnja pogajanja v celem obsegu. Mi radi verujemo, da mej drugimi točkami in zahtevami, bil je tudi deželni šolski zalog, a v kakošnem obsegu in s kako gorečnostjo in očetovsko skrbjo za bedno učiteljstvo se je za ta zalog delalo, pove nam cenj. „Soča“ rekoč: „Ali mari menijo ti zabavljaci (učitelji), da slovenski deželni poslanci sploh nimajo drugega posla nego le z vprašanjem o učiteljskih plačah?“ In zopet: dobivši deželni šolski zalog, je izboljšanje učiteljskih plač le še vprašanje časa. Ho, ho! Saj sem rekel, stara pesem. Hvala lepa na odkritosrčni izpovedi! Ali naj ima učitelj še koje upanje, še koje nado?

Naša obupnost in pomanjkanje se razteza daleč — je brez konca in kraja. Sinovi in hčere večinoma ubožnih starišev, podali smo se v šole. Prestopivši na učiteljske, navezani smo bili samo na državne štipendije, koje smo pa dobivali šele konec prvega ali v začetku drugega semestra. Jedli smo le jedenkrat, največkrat dvakrat na dan, a še takrat je stala gospodinja in gospodar nad nami, zahtevajoč plačilo, sicer ne dobimo jesti. In to je trajalo celi prvi semester. V takih mukah in težavah, od doma nobene podpore dobivajoč, hodili smo lačni in potrti v Kopru na molo pričakovat g. viteza Klodiča, da nam pové, kdaj pridejo štipendije. A štipendij le ni bilo. O kako mučno in težavno smo podpore pričakovali! Hodili smo popraševati ravnatelja gosp. Revelanteja, a podpore le ni bilo dolgih 4 do 5

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohorja.

(Konec.)

„Slovenske večernice“, 51. zvezek prinašajo tudi mnogo zanimivega čtiva za priprosto ljudstvo, kateremu so posebno namenjene. Na čelu jim je životopis dr. Jožefa Muršeca, kateri se je veliko trudil za svoj narod in njegovo zavest in sicer kakor pisatelj in izborni dušni pastir. Životopisu sledi pesem „O Bog, o Bog, kak' srečen sem!“, katero je zložil dr. Jožef Muršec v svojem 89. letu. „Strašen božični večer“, spisal Žaljski, je spletk polna povest, nad katero se bode naš kmet vsekakor naslajal. Pisana je v lepi, gladki slovenščini. „Blaga srca“, povest iz duhovniškega življenja, spisal Anton Medved v vezani besedi, je čedno delce. Preverjeni smo, da bo narodu ugajala. „Tema in luč“, spisal F. S. Šegula. Povest iz časov Kristusovih. Boj mej poganško nevero, židovstvom in pravo vero Kristusovo, pomilovanja vredno stanje gobovcev, čudovito zaupanje gobove matere in hčere v Kristusa, kateri vsled svoje trdne vere ozdravita, je vsebina te povesti, katera bode

našemu vernemu ljudstvu brez dvojbe najbolj uga-jala. Milieu je zares prav zanimiv.

Končno naj se še pohvalno izrečemo o Kočrovi kratki, priprosti povestici „Na Vrhovju“. Večernice zaključuje narodna pripovedka „Stekleni most“, zapisal J. Krenčnik.

„Poljedelstvo“. Slovenskim gospodarjem v pouk, spisal Viljem Rohrmann. II. del tega koristnega dela obsega temeljito razlago o rastlinskem življenju, kako je nastala zemlja, iz česa je sestavljena itd. Nadalje nas pisatelj poučuje o podnebu, t. j. o toploti, svetlobi, vodi in vetrovih. Tudi izvemo tu, kako je obdelovati, izboljšati in gnojiti zemljo, kako in kdaj je sejati ter kako treba oskrbovati rastline. Končno izvemo še mnogo dobrega o žetvi in shranitvi poljskih pridelkov. Knjiga obsega tudi mnogo slik, kmetijskega orodja, rastlin itd., katere slržijo v razlago povedanega. Brez dvojbe bode ta knjiga vsakemu kmetovalcu prav dobro došla.

„Zgodbe svetega pisma“. Slovencem priredil in razložil dr. Frančišek Lampè. — Peti anopič svetega pisma obseza saane psalme. Knjigo diči tudi precej lepih slik. Jezik je vseskozi krasen. Zdi se nam pa, da „Zgodbe“ prepočasi izhajajo. Bolje bi bilo, da bi nam bila podala družba poleg

psalmov še kaj drugega iz svetega pisma ter zato opustila ali skrajšala kako drugo knjigo.

„Veliki katekizem ali krščanski nauk“. Na novo prirejeni Kanizijev katekizem, katerega so 9. aprila 1894. leta zbrani avstrijski škofje potrdili, se nam tu podaja v slovenskem prevodu. Velike vrednosti je katekizem zato, ker je poraben tudi kot šolska knjiga, in sicer za prve razrede meščanskih in srednjih šol. Vprašanja in odgovori brez zvezdic so za prvo stopnjo, za drugo stopnjo se pridenejo vprašanja in odgovori z jedno zvezdico; za tretjo stopnjo je pa ves katekizem.

Reči moramo torej, da je družba sv. Mohorja i letos častno rešila svojo nalogo; odbor se je resno trudil, da povsem ustreže svojim čitateljem. Pričakovati in upati je, da bodo poverjeniki dobivali od leta do leta več členov tej dični družbi, ki naj širi in dviga kulturo Slovencev!

Želeli bi pa tudi, da poskrbi odbor v bodoče i take spise, ki obravnavajo v poljudni obliki tudi najaktuvalnejša svetovna, socialno-politična, narodno-gospodarska in kulturna vprašanja, ki bude v členih odločno narodno zavest ter širijo poznanje težej in vseh različnih pridobitev bratskih slovanskih narodov.

△

mesecev. To so bile muke, koje se ne dajo popisati, koje ne more človek povedati, le oni, kdor skuša, čuti in vé, kaj se pravi ptuj kruh jesti, pomanjkanje trpeti in stradati. Že takrat na učiteljskem je več mladeničev opešalo, obnemoglo tako, da so dobili kal bolezní in vsled hiranja kmalo potem, ko so stopili v službo, umrli. Takih slučajev je mnogo. In ko je učiteljskičnik dovršivši svoje študije stopil na Goriškem v javno službo kot podučitelj s 300 gld. plače, bilo mu je malo pomagano. Zopet je moral trpeti pomanjkanja in stradanja. In nič bolje se baje ne godi našim slov. kandidatinjam. In tako trpi učitelj pomanjkanja brez konca in kraja. Ali smo učiteljice obsojeni za večno pomanjkanje trpeti! Ali ne pride nikdar rešitve dan?

Pomanjkanje živeža, mučna skrb v tem oziru za družino, šolanje otrok, vsestransko zadolženje itd. jemlje učiteljstvu pri ljudstvu potrební ugled in ga dela za šolo nesposobnega. *Učiteljstvo je polno težav in skrbí za eksistenco in ljudstvo dobro vé, da človek velja, kar plača. Zato pa nima in ne more imeti do učitelja potrebnega spoštovanja. V šoli tarejo in mučijo učiteljstvo vsakovrstne skrbi in zaman se trudi jih odstraniti, da bi bil pouk zanimajši in uspešnejši. Učitelj se sicer bori na dve strani, a učenje ni zanimivo in zato ni tudi dovoljnega uspeha. In teh neuspehov so krive prečile plače.

Koliko več bi naredil učitelj v šoli vesel in zadovoljen in ponosen na svoj vzvišen stan, ako bi bil prost mučnih skrbí za sebe in ljubo mu družino ter drage mu otročice! Kolkó več bi naredil zunaj šole v prid in povzdigo ljudstva! Saj še zdaj pri vsej revščini vidimo učitelja delujočega pri vseh družtvih, pri vseh narodnih podvzetjih, v privatnem poučevanju mladine za srednje šole itd. itd.

Kdo poučuje cerkveno in narodno petje, kdo poučuje tamburaše in godbo sploh? Ni-li učitelj pri vsakovrstnih trgovskih, kmetijskih, mlekarških in drugih gospodarskih zadrugah delujoča moč? On žrtvuje čas in svoje borse groše v prid in napredek ljudstva. In zato ga ne bode to sicer ubogo, a pošteno in pravično ljudstvo nikdar zapustilo, nego delilo bode z njim dobre in slabe letine, manjše in večje davke, veselje in žalost, trpljenje in radost.

Koliko bolj bi se učitelj nadaljno izraževal, ako bi imel za to potrebna sredstva. Kolkó bi lahko za šolo in ljudstvo potrebnega in koristnega pisal, ako bi bil le deloma mučnih skrbí prost. Učitelj je unet za delo v šoli in zunaj šole, a revščina in pomanjkanje ga muči in tare, da ne more storiti, kar želi, in bi rad za drago ljudstvo, za mili narod storil. Pomanjkanje in revščina otrpne, umori človeka-učitelja, otrpne in umori vzgojitelja, umori ga tembolj, ko vidi, da ni nobenega upanja na kako zboljšanje. Posledica temu je skrajni obup učiteljstva in nepovoljni uspeh v šoli in zunaj šole. Gmotno pomanjkanje in revščina ne škoduje le učiteljstvu, nego tudi šolstvu in ljudstvu sploh.

In zdaj pride še nekoje cenj. časopisje, ki udriha po nas z gorjačo, zmerja in psuje nas z rogovileži, izdajicami, vladnimi agitatorji itd. itd.

Zakaj ste pa upletli v prvi vrsti cenj. Sočani naše priprosto in naravno potezanje učiteljstva za zboljšanje svojega siromašnega gmotnega stanja in isto zanesli v politiko na najvišji klin? Ali morabití zaradi par v ogorčenosti izrečenih besed, ki so utekle dvema dopisnikoma (jeden baje iz Istre in drugi iz Vipavskega) gg. deželnim poslancem? Ali meni dotično cenj. časopisje, da je naredilo gg. poslancem uslugo? Mi menimo, da ne. Veliko bolj bi bilo, da bi se istih par besed prezrlo, vsled kojih ne bi mogel in ne bi smel biti užaljen skušan značaj — mož — poslanec. Lahko in brez skrbi bi vsi skupaj delali učitelji, gg. poslanci in cenj. časopisje, da bi se ugodno rešilo v najkrajšem času pereče učiteljsko gmotno stanje na Goriškem. Bati se ni treba niti gg. poslancem niti cenj. časopisju, da bi učiteljstvo koga izdajalo ali dolžilo. Nasprotno. Pojasniti hočemo na višjih mestih stvari, kakoršne so in njih uzroke. Mi se ne bojimo povedati tudi na višjih mestih onega, ki je največ kriv uboštva ljudstva in učiteljstva na Goriškem. Lahko in brez skrbi bi tedaj delali vsi skupaj za ugodno rešitev učiteljske bede. Ako je nastala vsled našega naravnega gibanja za zboljšanje gmotnega stanja v prid in korist bednemu učiteljstvu, v prid in v korist šolstvu, v prid in napredek milemu našemu narodu, koja napaka, katera nauskrižnost, provzročila je isto v prvi vrsti cenj. „Soča“. Mi odvrčamo v tem oziru od očno vso krivdo in vsa očitanja od sebe.

Opomnja: Prosim č. gg. tovariše ne napadati in žaliti nikogar, nego navajati fakta. Saj so fakta zadosti občutljiva in bitka. Niso vsi naši občutki in privatni razgovori za javnost. Nasprotno pa svarim vse č. gg. tovariše, ki mislijo in pišejo, kakor znani tovariš prijatelj v cenj. „Soči“ št. 89. „Razbremenite kmete, pomagajte učiteljem“. Neobhodno potrebno je, da začnemo v prvi vrsti skrbeti za se in svoj stan toliko bolj, ker je zboljšanje učiteljskih plač predpogoj in v soglasju ter v najtesnejši zvezi z oživljenjem in napredkom šolskega pouka in omike, z napredkom našega ljudstva in milega naroda. Bodimo možje, učitelji, vzgojitelji vedno in povsod ter vrvnajmo svoje postopanje tako, da nam bode v čast in korist! — c.

V Ljubljani, 28. novembra.

K položaju piše dunajski „Deutsches Volksblatt“: V parlamentu zopet straši odgoditev parlamenta. Vlada je že opustila misel, da se carinska in trgovinska zveza dožene parlamentarnim potom, torej ni jasno, čemu sploh parlamenta takoj ne zaključí, ko je nagodbni provizorij mej vladama že sklenjena stvar. Torej počitnice do marca! — Katoliški klerus v Reichenbergu je izrekel svoje nezaupanje katoliški narodni stranki radi njihove zveze s Čehi.

Avstrijski ministri gredo te dni zopet v Budimpešto, da se dogovoré z ogerskimi ministri radi nagodbe in glede političnega položaja, ki se čim dlje postruje. Novo leto se bliža, a radi nagodbe še ni dognanega ničesar. Vladi skleneta zato bržčas status quo, podaljšanje sedanjega razmerja. Provizorij je neizogiben in ogerska vlada ima sedaj veliko skrb, kako ga sklene z Avstrijo, dasi nima § 14. na porabo in dasi je Baffy obljubil, da provizorija ne sklene več. V parlamentu se obstrukcija nadaljuje, dasi je postala mirnejša in dostojnejša. Dogodki pred parlamentom in žaljenja nekaterih poslancev, katerih policija ni poznala, so snov brezkončnim interpelacijam in napadom. Posl. Pušzky je v petek dve uri pobijal obstrukcijo ter branil vlado, ró, opozicijonalcí so se mu rogali na ves glas.

Proti korupciji pri italijanskih volitvah. Pelloxovo ministerstvo je predložilo zbornici nov volilni red, ki določa, da izgubi poslanec, kateremu se dokaže pri volitvah korupcija, za 3 leta pasivno volilno pravico. Ako bo vzlic temu izvoljen, je njegova izvolitev neveljavna. Ta določba ugaja baje vsem strankam. Ustavljajo pa se določbi, da izgubi okraj, v katerem se je pri velitvah 2krat zapored sleparilo, za 3 leta zastopnika, češ, da je ta določba protustavna.

Afera Dreyfus. Nacionalistični poslanci hočejo predlagati, naj se oni profesorji in državni uradniki, ki so izdali protest proti sodnemu preganjanju Picquarta, kaznujejo. Stavila pa se bo tudi interpelacija, zakaj pride Picquart pred vojno sodišče, če predno je kasacijski dvor dovršil revizijo Dreyfusove obsodbe. Senator Delpech bo predlagal, naj se pridenejo vojaškim sodiščem tudi civilni sodniki, ker se je prav v Dreyfusovi aferi dokazala nezanesljivost — vojaških sodnikov. Predlagala pa se bo tudi izprememba vojaškega kazenskega zakonika. Leva skupina senata je pri ministerskem predsedniku, pri vojnem in justičnem ministru posredovala, naj se obravnava glede Picquarta odgodi dotlej, da se dovrši pred kasacijskim dvorom preiskava o pravilnosti Dreyfusove obsodbe.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. novembra.

— („Naša straža“.) Po prvem občnem zboru „Naše straže“ je „Slovenec“ slovesno izjavil, da radi tega društva ne mara prepira in da se bo izogibal vsemu, kar bi moglo prouzročiti polemiko. In kakor navadno, ostal je tudi v tem slučaju možbeseda cel teden, do sobote. Dlje pa seveda svoje obljube ni mogel držati in je priobčil podlistek, kateri ima najbrž na vesti kako prismukneno farče. Listek naj bo humorističen, v resnici pa je tak, da se je zjokati nad pisateljevo neslanostjo. Očitno je, da bi „Slovenec“ rad izzval polemiko in isti namen ima tudi odbornik „Naše straže“ in neodgovorni urednik „Slov. Lista“, ki se ni sramoval, zapisati mej drugim tudi to-le: „Razburjenost dra. Tavčarja je pač umevna, saj se bliža 2. december. Tudi drugi, ne samo on, so razburjeni, a ne nosijo razburjenosti mej ljudstvo. Prišlo bo, prišlo, če tudi

ne baronetstvo, pa kaj drugega — var, kar je za služil.“ Izvrtno! Boljše bi se za „Našo stražo“ ne moglo delati reklame, kakor je delata „Slovenec“ in „Slovenski List“.

— (Klie po odpomoči.) Iz pazniških krogov prisilne delavnice se nam piše: Pazniki smo uboge pare. Služba je težka, plača pa tako majhna, da pri sedanjí draginji, ko so jajca po 3—4 kr., ni več izhajati. Povrh pa moramo še prenašati vsake vrste očitanja od strani občinstva, posebno zavoljo velike surovosti prisiljencev. Res je, da prisiljenci pri delu včasih tako grdo preklinjajo, da je strah, pa naši opomini nič ne pomagajo. Treba bi bilo, da jih duhovni gospod v roko vzame. Podivjanost je taka, da je že ni več prenašati. Pa kaj bi ne bila, ko so mej prisiljenci taki, ki še očenaša ne znajo, celo taki so vmes, ki še križa ne znajo narediti. Prejšnji gospod so se veliko bolj brigali za prisiljence, so jih vsaj naučili moliti, sedanjega gospoda pa n koli ni doma. Če kdo zanj vpraša, se sliši smirom, gospod so v gostilni svojega svaka, kjer je tudi kancelija „Slovenskega lista“, če pa gre kdo h gospodu in kaj reče zavoljo tega, ker nekateri prisiljenci ne znajo moliti, drugi pa še križa ne znajo narediti, potem ga gospod oštejejo. Prejšnji gospod so bili veliko več doma, kakor sedanjí. Slišimo, da je visokočastiti deželni odbor gospoda kurata nekaj preganjal zavoljo „Slovenskega lista“. Saj ni bilo treba. Visokočastiti deželni odbor naj le prisili gospoda kurata, da bo v delavnici in da bo svojo službo tako opravljal, kakor se spodobi, pa ne bo imel časa, v Gradišah „rostprateljne“ jesti in za „Slovenski list“ pisati. Če morajo gospodje uradniki natančno opravljati službo in če jo moramo mi pazniki, zakaj bi jo pa gospod kurat ne? Pazniki dobro čutimo, na kaj bi se pri prisiljencah moralo gledati v prvi vrsti, pa od nas se ne more zahtevati, da bi krščanski nauk poučevali. Kdor je torej zavoljo obnašanja in preklinjanja prisiljencev nejevoljen, naj ne misli, da smo tega mi krvi, ki imamo že tako zelo težavno službo, pa smo zelo slabo plačani!

— (Gostovanje gospe Ljerke pl. Šramove.) ki nastopi jutri v slavni Shakespearovi veseioigri „Kako se kroté ženske“, obljublja slovenskemu občinstvu izvanreden, pa tudi prekrasen užitek. Gospa Ljerka pl. Šramova Slovincem ni neznana, kajti vsem je še v najprijetnejšem spominu izza l. 1894., ko je nastopila na slovenskem odru kot gost tri večere zapored ter je žela takrat priznanje publike in časopisja v toliki meri kakor menda nobena druga jugoslovanska dramska umetnica. Gospa Ljerka pl. Šramova je sijajen talent, kakoršni se le redkoma porajajo. Pred desetimi leti, l. 1888. je nastopila kot mlado dekletce prvič na zagrebškem odru ter postala že v nekaterih letih odlična umetnica, s katero se po pravici ponaša hrvatsko gledališče. Kot hči ugledne rodovine — oče gospe pl. Šramove je bil deželnozborski podpredsednik, drž. poslanec in jeden prvih odvetnikov v Zagrebu — ni bila vzgojena za umetniško karijero, izvolila pa si jo je iz poklica sama, in danes — komaj 24 let stara — je mej prvimi igralkami na slovanskem jugu, čislana in velepriljubljena v Zagrebu, Spletu, v Belemgradu, pa tudi v Ljubljani. Gospa pl. Šramova je sijajna gledališka prikazen, krasotica v cellem pomenu besede, temperamentna in gorko čuteča, plemenita umetnica največje inteligence. Ta izvrstna igralka — katere slike sta razstavljeni v izložbi Schwentnerjeve knjigotržnice — nastopi jutri, v torek, in naše občinstvo jo pozdravi kot ljubo znanko najpristrčnejše!

— (Odvetniška zbornica.) ima v petek dne 2. decembra povodom cesarjeve vladarske petdesetletnice v poročniški dvorani slavnostno plenarno sejo.

— (Slovensko gledališče.) Tretjikrat v tekoči sezoni so peli v soboto „Marto“ in to prav dobro. Odlikovali sta se v igri in petju zopet zlasti gospici Štastná in Radkiewicz, vso pohvalo zaslužijo gospodje Rasković, Noll in Fedyczkowski. Vse te je občinstvo večkrat odlikovalo skupno in posebe z glasnim ploskanjem, kar so tudi v polni meri zaslužili. Pohvaliti moramo tudi zbor, ki je pel, razen malenkostne netočnosti v prvem dejanju, prav dobro in tudi živahno igral.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) na ljubo so se sošle v četrtek, 17. t. m., v ljubljanskem „Narodnem domu“ sledeče č. odbornice ljubljanskih ženskih podružin. Od šenklastvo franciškanske gg.: Franja dr. Tavčarjeva (prvomestnica), Ana Lahova (podpredsednica), Franja dr. Gregoričeva, Julija dr. Frjancičeva, Berta Kušarjeva, Marija dr. Zupančeva; od šentpeterske gg.: Marija Trčková (podpredsednica), Marja Grošeljova, Josipa Furla-

nova, Marija Sajevčeva, Marija Vrandičeva, — go-
spice: Helena Bavdekova, Josipa Porenta, Marija
Pintarjeva, Marija Stupčeva; od šentjakobsko-trnov-
ske gg.: Ivana Zupancičeva (prvomestnica), Marija
dr. Kušarjeva (podpredsednica), županja Milica Hribar-
jeva, Josipa Vidmarjeva, Gabrijela Žužekova, —
gospice: Jelica Lozarjeva, Brigita Souvanova, Lea
Trtnkova. Kot odposlanke litjskih Slovencek se niste
strahle poti za rodoljubne namene in ste tudi pri-
hiti: gospa Terezina Svetčeva in gospica Ljudmila
Goblekova. Pri seji je bil navzoč družbin prvo-
mestnik g. Tomo Zupan. — Sklenile so imenovanje
v tem dosti dolgotrajnem posvetovanju veliko do-
moljubnega, česar se potrudijo izpolniti vsaka po
svoji moči. Večino svojih ukrepov izročé družbinemu
odboru, naj bi je sčasoma oživil. Glede bliza-
joče se dōbe opozarjajo tu zbrane Slovence že sedaj
— naj bi oni, ki še pišejo, ob novoletnih voščilih
rabili le samo teh domačih razglednic, ki
so izdane družbi v korist. Ali naj se pa
z denarjem, družbi darovanim, sploh odkopujejo
voščil. — To zasedanje je jasno zopet pokazalo,
kje da je družbi sv. Cirila in Metoda glavna opora.
— Naše trudoljubive Slovenke naj pa Bog poživi!

— („Urania - Vorträge in Laibach“) pod
tem naslovom prinaša „Laib. Zeitung“ od 26. t.
m. dolgo reklamo za nekega potovalnega učitelja
Müllerja. Kdor ve, kake krasne predstave da je
uprizorjela „Urania“, na Dunajski razstavi in preje-
že v mnogih tujih velikih mestih, ta pričakuje
nekaj izvanrednega od gosp. Jurja Müllerja. Če je
je prečital veliko notico „Laib. Ztg.“, se mora v
svojem domnevanju čutiti še podkrepljenega. Zlasti,
ker je citirana celo ocena nekega profesorja, kipeče
hvale polna. Ravno tako reklamo je zbiral gospod
Müller tudi v Gradcu in dosegel razprodane pred-
stave in — hvaležno publiko. To je pa bilo mogoče
le, ker je občinstvo sestajalo večinoma iz starih
dam in penzioniranih gospodov, kojim so najna-
vadnejši naravoslovnski pojmi španska vas. Razka-
zovanja g. Müllerja so namreč čisto navadne me-
glene podobe, ali laterna magica — vsaj učinek je
isti. Na velikem platnu se prikazujejo povečane
barvaste podobe. In to je ravno: graška reklama
govori o krasnih, dovršenih slikah, ki imajo
stalo umetniško (sic!) vrednost. Ljub-
ljansko oznanilo se izraža podobno. V resnici so
pa podobe deloma take, da se o njih ne more reči
nič slabega, deloma naravnost slabe, surove. To so
zlasti one, ki so pokrajinskega značaja, na pr: raz-
burjeno morje, ki bije ob breg. Valovi leže v „stre-
nah“ na skalovju, kakor kisel zelje; tudi barva
spominja na to prikuho; na prvi podobi, ki jo g.
Müller pokaže, so skale, ki zelo spominjajo na čok-
koladno torto. Morje ima povsodi neukusno zeleno
barvo brez bleśka, kakor na slabem gledališkem
prospektu. Boljše, ali recimo dobre so podobe, na
katerih je videti morske živali, črve, anemone, polže
itd. Ali kdor je imel jedenkrat v reki Mayerjev ali
Brockhausov leksikon ali pa kak prirodoznanec za mla-
dino, je videl ravno tako dobre, oziroma boljše re-
produkcije podmorskega življenja. Kdor ima doma
večjo kamero obskuro in vtakne vanjo tako podobo,
bo imel isti vzitek, kakor pri predstavah Müller-
jeve „Uranije“. — Glede predavanja g. učitelja, o
katerem piše list, da človeka prisili, da mu sledi
itd., bodi povedano, da se gosp. Müller sprehaja po
takih zemljepisih in naravoslovnih splošnostih, ka-
kršne mora vedeti vsak absolviran spodnje gimna-
zije, sicer bi bil imel že v prvi šoli dvojko iz
„naturegeschichte“. — Za mladino ljudskih šol, za
prosto ljudstvo, ki nima prilike, študirati čez a b c
in „enkrat eno“, imajo pa Müllerjeva predavanja
vsekakor velik vzgojilen pomen, ker za te kroge je
to novo; ravno tako tudi za gotov del ženskega
sveta, ki se pri nas v Avstriji v celem zoolog je
uči samo za dotično šolsko uro in pozneje ne raz-
loči niti tigra od leoparda. Za tako občinstvo je
predavanje gospoda Müllerja na mestu. In po tem
bi moral biti tudi priporočilo njegovih predstav.
— To pa, kar zdaj piše „Laib. Ztg.“ in kar so
pisali graški listi, to je mistifikacija in nedostojno.
— Seveda mora tudi g. Müller živeti in ravno krh,
ki si ga je izbral, ni lahek; ali da s tem, kar je
res na stvari, združnje tudi nekaj „Gimpelfang“,
to ni prav. — Bodi še omenjeno, da je v Gradcu,
kot pameten trgovec, hotel kazati tudi podobo, ki
predstavlja Bismarcka kot kovača Nemčije; vlada
je pa stvar prepovedala. Menda zaradi tega tukaj
ni noben list zabavljaj čez kakovost Müllerjevih
razkazovanj — da še celo venec so poklonili možu.
Bog požegnaj!

— (Deželna plačilnica.) Finančno ravnatelj-
stvo naznanja, da bo tukajšnja c. kr. deželna pla-
čilnica dne 2. decembra 1898. l. izplačevala pokoj-
nine in preskrbovalnine le mej časom od 8. do
1/2 10. ure in od 1/2 12. ure dopoldne pa do 2. ure
popoldne.

— (Ustanove.) Povodom praznovanja 50let-
nega vladanja Njega Veličanstva cesarja Franca
Jožefa I. ustanovi trgovska in obrtniška zbornica
za Kranjsko v Ljubljani: a) Deset ustanov po
10 gld. za onemogle obrtnike, ki imajo domovin-
stvo na Kranjskem; b) deset ustanov po 50 gld. za
učence in učenke na c. kr. obrtnih šolah v Ljub-
ljani, ki imajo domovinstvo na Kranjskem; c) tri
ustanove po 80 gld. za učence na c. kr. obrtnih
šolah v Ljubljani, ki imajo domovinstvo na Kranj-
skem. — Povodom smrti preljubljene cesarica Eli-

zabete v trajen spomin Nje Veličanstva ustanovi
trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani: pet
ustanov po 20 gld. za onemogle uboge vdove obrt-
nikov, ki so imeli domovinsko pravico na Kranj-
skem.

— (Okrajno učiteljsko društvo za okraj
Kranj) ima dne 1. decembra svoj jourfixe v Kranji
pri g. P. Mayerju ml. Začetek ob 2. uri popoldne.

— (Občinske volitve v Ormožu.) Nemci so
tudi letos zmagali pri občinskih volitvah v vseh
treh razredih. Bali so se posebno za tretji razred,
v katerem so slovenski kandidati dobili znatno
število glasov.

— (Slovensko pevsko društvo „Vraska
Vila“) sklenilo je pri svoji zadnji odborovi seji
prirediti v letošnjem predpustu dva velika koncerta
in sicer dne 15. januarja in dne 2. februarja, kar
najbližji kraji blagohotno na znanje vzemajo. Razun
tega priredi društvo vsake 14 dni pevski večer.

— (Ubelgel kaznjene.) Iz mariborske kaz-
nilnice je te dni pobegnil 22letni Alojzij Šrepinko,
kateri je bil radi ropa in javnega nasilstva obsojen
na 15 let težke ječe. Šrepinko si je znal poskrbeti
žensko obleko in mu je ta omogočila, da je pobegnil.

— (Akad. tehniško društvo „Triglav“ v
Gradcu) priredi dne 2. decembra t. l. v društveni
čitalnici ob 8. uri zvečer IV. redni občini zbor s
sledenim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika III. red-
nega občnega zbora. 2. Čitanje zapisnika bratskega
društva „Slovenije“. 3. Poročilo odborovo. 4. Poro-
čilo klubov. 5. Slučajnosti. Slovanski gostje dobro-
došli!

* (Mati okrala hčer.) V Gradcu se je na
pošti zgodilo nenavadno sluparstvo. Na neko Sch.
je došlo denarno pismo, na katerem je bilo zapi-
sano 300 gld., v resnici pa je bilo v pismu 20.000 gld.
Po denar je prešla ženska, ki se je legitimirala z
delavsko knjižico in je pripeljala seboj še neko
žensko, ki je dejala, da jo pozna. Črez nekaj dni
pa se je izkazalo, da je vzela pismo neprav-
na ženska, namreč mati adresatnje, ki je z denarjem
pobegnula.

* (Samomor kapitana.) Kapitan Matija
Glabalj iz Pelješca v Dalmaciji je pred kratkim
skočil v morje, ko je njegova ladija „Iztok“ plula
proti ameriški obali. Ostvil je vse račune povsem
v redu in jedno pismo na svojega strica. V pismu
je natanko zapisano, kje je bila ladija v istem
času, predno se je usmrtil. V jutru ni našlo moštvo
kapitana več v njegovi kabini, na postelji pa je
dobilo list z besedami: „Odpustite, bratje!“ Na mizi
je gorela sveča, poleg nje je pa ležal molitvenik.

* (O francoskih židih.) „Ham. Courier“
piše: Izmed 11 do 12 000 židovskih družin v Pa-
rizu je k večjemu 5 do 600 prav zelo bogatih, ki
zavzemlje v bankah in na borzah odlična mesta.
Rothschilda imetje se ceni na več milijard. Poleg
njega moramo imenovati še Heineja, Foulda, Dry-
fusa, Schnapperja, Hirša, Erlangerja, Kohnigswaterja,
Camonda, Ephrussija, Haberja, Hünzburga itd. Vsi
ti delajo tudi velike kupčije v inozemstvu, celo v
Rusiji in v Južni Ameriki. Rothschild je na Fran-
coskem najbogatejši posestnik zemljišč in vinogra-
dov. Vsa njegova zemlja meri nad 180 000 ha. V
Parizu samem je največ hiš njegovih. Ostalih 2 do
300 izraelskih družin, ki so tudi zelo bogate, se
peča z večine z obrtnimi podjetji vsake vrste, tudi
s knjigotrtvatom in tiskom. Kupčija z dijamanti,
s starimi ali novimi umetninami je skoraj vsa v ži-
dovskih rokah. 3 do 400 židov je častnikov in
uradnikov, mnogo je zdravnikov, zemljemercev, pro-
fesorjev, pisateljev, glasbenikov, gledaliških igralcev.
Od omenjenih 5 do 600 najbogatejših židovskih
družin jih je prav malo, katere ne bi imele v ro-
dovini kristijanov. Štiri ali pet žensk iz Rothschil-
dove družine je krščenih in so omožene s kristijani.
V najmanj tridesetih ali štiridesetih rodovinah so
vse hčere krščene in omožene s kristijani. Več bo-
gatih rodov in se je popolnoma pokristijanilo. Fran-
cosko plemstvo in imenitnejše meščanstvo je že
stopilo v svaštvo z židovskimi rodovinami. Shčno
je tudi pri drugih židih do najrevnejšega.

Darila:

I. izkaz prispevkov slovenskih občin za
cesarjev spomenik v Ljubljani. Občina: Vrhnika
200 gld., Črnomelj 20 gld., Novo mesto 100 gld.,
Žilce pri Sv. Vidu 20 gld., Vodiče 20 gld., Metlika
100 gld., Rakek 50 gld., Vipava 25 gld., Idrija
50 gld., D. M. v Polju 50 gld., Kranj 300 gld.,
Rudnik 40 gld.

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: „Veseli
škrjančki“ 10 kron. Živel rodoljubni darovalci
in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. novembra. Cesar se je včeraj
zjutraj vrnil iz Budimpešte sem in se odpelje
v četrtek zjutraj v Wallsee.

Dunaj 28. novembra. Ogerski domo-
branski minister baron Fejervary proglašja go-
vorico, da je svojo znano izjavo v ogerskem
državnem zboru storil vsled pritiska od zgoraj,
kot popolnoma neosnovano.

Dunaj 28. novembra. Včeraj zjutraj se
je na raznih mestih, tako v Kirchbergu, v
Kirchwangu ob Severniku primeril precej močan
potres.

Praga 28. novembra. Nemška dijaška
„Lesehalle“ je včeraj praznovala svoj jubilej,
na kateri je prišlo jako mnogo buršev iz Nem-
čije, kateri so si dovolili predrzne provokacije.
Zlasti na komersu so se primerile čudne reči.
Mej govorom zastopnika berlinskih buršev so
dijaki kričali: „Heil Alldeutschland“, vsled česar
je vladni zastopnik — zagrozil z razpustom.
Slavnostni govor je imel Funke, ki je zdaj na
stara leta postal še — pangerman. Zatrjeval
je, da Nemci ne pozabijo, da so po jeziku,
po zgodovini in po kulturi z brati v Nemčiji
jedini, dasi se je iz 36 držav ustanovila jedna
velika Nemčija, v kateri ni Avstrije, ter potem
deklamoval, da Nemci nimajo 32, ne 26, ne
24 postulatov, nego da zahtevajo samo svoje
pravo. Policijski komisar je Funkeju moral
dvakrat poseči v govor, ker se je preveč zaletel
v pangermanskem smislu. Mej sviranjem avstrij-
ske himne so dijaki začeli prepevati — „Deutsch-
land über alles“. Policijski komisar je vsled te
impertinentne demonstracije komers razpustil,
a ni dal izprazniti dvorane po policiji, ker so
se dijaki izgovarjali, da so demonstrirali tova-
riši iz Nemčije, ki niso vedeli, da so s pre-
pevanjem „Deutschland über Alles“ uprizorili
demonstracijo. Postopanje nemških buršev na
slovanski tleh se smatra za skrajno predrzno
provokacijo, posebno pa se je čuditi postop-
panju vladnih organov. Povodom shoda časnika-
rjev je vlada vse drugačne postopala, sicer
pa je grof Thun svoj čas v „Wiener Abend-
post“ razglasil komunike, v katerem je poli-
tičnim agentom iz Nemčije grozil z odgonom,
na kar pa se je sedaj popolnoma pozabilo. Iz
Prage so šli demonstrantje v Toplice, kjer so
zopet rogovlili s pangermanstvom.

Trst 28. novembra. Jug je včeraj pro-
uzročil v mestu povodenj, kakršne že veliko
let ni bilo. Morje se je vtilo po ulicah in je
stalo ponekod do 1 m visoko. Mnogo kletij in
skladišč je bilo preplavljenih. Škoda je velika.
Tramvajski promet se je moral ustaviti. Cesta
v Miramar se je na jednom kraju udrila.

Reka 28. novembra. Rečica narašča
rapidno. Mina Lenaz in Bačič sta že pre-
plavljena, papirnica je v veliki nevarnosti, ker
so vsi kanali mej papirnico in Bačičevim
mlinom zamašeni. Redarji in gasilci so bili
vso noč na straži. Danes je morje mirnejše.

Gradec 28. novembra. Pod vodstvom
barona Rokitskega stoječa kmetska stranka
je imela včeraj shod, na katerem se je izrekla
za ustanovitev jedne velike nemške stranke ter
za preprečenje parlamentne rešitve nagodbe,
če treba z obstrukcijo. Na shodu so posebno
ostro napadali nemško kat. ljudsko stranko.

Gradec 28. novembra. Na pokopališčih
pri Sv. Lenartu in pri Sv. Petru, kjer sta po-
kopani žrtvi lanskim noremskih izgrediv so
včeraj socijalni demokratje priredili malo da-
monstracijo. Položili so s primernimi govori
vence na groba.

Inomost 28. novembra. Tukajšni nacijsko-
nalci so včeraj priredili pangermansko demon-
stracijo v obliki Bismarckove slavnosti, na ka-
teri se je posebno viharo pritrdjevalo klicem
„Proč od Rima“. Slavnost se je zaključila z
„Wacht am Rhein“.

Narodno-gospodarske stvari.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča
trgovinski in obrtniški zbornici, da se boste vršili
javni licitaciji za dobavo 1000 platnenih vreč za
žito in 1000 platnenih posod za napajanje konj dne
30. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne in za do-
bavo 200 rogov za pehoto in 150 kavalerijskih
trompet, dne 16. decembra t. l. ob 10. uri do-
poldne v poslopi kr. rumunskega ministerstva (in-
tendančni oddelek). Podrobnosti se lahko upogledajo
vsak torek in vsako soboto od 9. do 12. ure do-
poldne pri imenovanem ministerstvu. — Kakor po-
roča c. kr. trgovinsko ministerstvo trgovski in obrt-
niški zbornici, objavila je „Gaceta de Madrid“ dne
18. novembra kraljevski dekret z dne 17. novembra
t. l., s katerim se potrjuje zvezek s pogoji za neko
še ne določeno ponudbeno razpravo v svrhu dobave
decimalnih tehtnic (vásculas) za carinske urade špan-
skega polotoka in balearskih otokov.

V torek, dné 29. novembra 1898.

Gostovanje hrv. umetnice gospe Ljorke pl. Šramove.

Kakó se kroté ženske.

Veseloigra v 5 dejanjih. Špisal William Shakespeare. Poslovenil *a. Režiser g. Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7¹/₂ ur. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dné 2. decembra.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. novembra: Terezija Klopčar, krčmarjeva hči, 3 mes. Poljarska cesta št. 13., črevesni katar.

Dne 25. novembra: Cecilija Uranič, užitninskega zakupa uradnikova vdova, 85 let., Marije Terezije cesta št. 5, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
26.	9. zvečer	725.7	9.0	sr. jzah.	dež	24.9
27.	7. zjutraj	721.0	12.1	moč. jzah.	dež	
	2. popol.	724.1	13.0	p. m. jzah.	pol obl.	
28.	9. zvečer	725.5	10.0	sr. jzah.	oblačno	9.0
	7. zjutraj	729.0	7.2	sl. svzh.	dež	
	2. popol.	729.6	12.3	sl. jzah.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 10.0° in 11.7°, na 8.7° in 10.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. novembra 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101
Avstrijska zlata renta	119 95
Avstrijska krona renta 4%	101 45
Ogerska zlata renta 4%	119 75
Ogerska krona renta 4%	97 55
Avstro-ogerske bančne delnice	909
Kreditne delnice	359 30
London vista	120 45
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 95
90 mark	11 79
90 frankov	9 55 1/2
Italijanski bankovci	44 52 1/2
C. kr. cekini	5 69

Za jubilejno razsvetljavo

priporočajo se

stearinove sveče

s slovenskimi napisi

po 30, 33, 35 in 38 kr. zavitek pri

M. Pakič-u, Pogačarjev (sadni) trg; V. H. Rohrmann-u (Strzelba), Sv. Petra cesta in Franc Jančar-ju, Sv. Jakoba trg. (1830—1)

Koncipijenta

začetnika vzprejemem takoj ali po novem letu.

(1806—2)

Dr. Papež.

Čopi za zastave

(Fahnenquasten)

(1842—2)

se dobivajo v trgovini

J. S. BENEDIKT.

Plesalna izobraževalna šola

Gospodske ulice št. 3, I. nadstr.

Govoriti se more od 11.—12. in od 1.—2. ure in se tudi vzprejemajo učenci in poučuje vsak dan do 9. ure zvečer.

Posebni tečaji za dijake, otroke in odrasle (začetnike).

Vadbeni tečaji za izurjene in zasobni pouk.

Za posebni tečaj ob sobotih in nedeljah od 7.—8. ure zvečer, ki se začne v kratkem, se išče še nekaj distinguiranih parov odraslih začetnikov. (1847—1)

Notar na deželi išče

stalnega uradnika

z lepo pisavo. Pevci imajo prednost. — Naslov pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (1841—2)

Za jubilejsko razsvetljavo

oddajata

(1828—3)

stearinske sveče

prve kakovosti in najvišje svetlobe

po originalni tovarniški ceni

Kavčič & Lilleg

v Prešernovih ulicah.

Prodajo svojega

lesenega in galanterijskega blaga

nadaljujem

v hiši slaščičarje g. Kirbische na Kongresnem trgu vhod na gledališki stolbi (poleg „Tonhalle“)

in prodajam zaradi znanih okolščin

po jako nizkih cenah in za vsako ceno.

(1836—2)

Franc Stampfl.

Za razsvetljavo

povodom vladarskega jubileja Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. dné 1. decembra t. l.

imam na razpolaganje

z belim, čistim lojem napolnena stekla

časiče, ki goré po štiri ure, komad po 5 kr. proti svojočasni vrnitvi časič; za vsako ubito časičo zaračuna se posebej po 3¹/₂ kr.

(1840—2)

Julij Klein.

Makso Debevc

c. kr. finančni konceptni praktikant

Tončika Debevc rojena Pollak

perična.

(1848)

Ljubljana.

Kamnik.

VIZITNICE

priporoča

Národna Tiskarna.

Ivan Kordik

zaloga igrač in galanterijskega blaga

→ Ljubljana, Prešernove ulice št. 10—14 ←

pošilja

za cesarsko jubilejsko slavnost

po poštne povzetju brez stroškov

25 svetilnic, ki goré 5 do 6 ur, cena 3 gld.

50 " " " " " " " " " " " "

Brez držal 1 gld. cenejši.

(1812—4)

Izber mnogovrstnih daril za Miklavža in Božič.

Udano podpisani javljamo, da se nahaja

mesnica turške Juan Jager

od dné 30. t. m.

v novosezidani palači meščansko-bolniškega zaklada

za vodo

in se k nadaljnemu mnogobrojnemu obisku uljudno priporočamo.

Veleštovanjem

Juan Jagrovi dediči.

(1846—1)